

Rectoria Vella

Castellbisbal

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Nucli urbà de Castellbisbal. C/ Rectoria Vella, (09755 Castellbisbal)
Emplaçament Dins del nucli antic, al C/Rectoria Vella. (08755 Castellbisbal)

Coordenades:

Latitud: 41.47543
Longitud: 1.98418
UTM Est (X): 415184
UTM Nord (Y): 4592034

Classificació

Número de fitxa 08054-96
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Modern
Segle XVI-XVII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Les restes foren destruïdes. Actualment la zona es troba construïda i urbanitzada.

Protecció Inexistent
Número inventari CC.AA. núm. 14074

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 5222501DF1952S

Fitxes associades:

[La Rectoria](#)

Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique

Data de registre de la fitxa: dj., 30/06/2011 - 02:00

Descripció

Les evidències obtingudes a la primera intervenció, relatives, sobretot, a l'ús de carreus i a la coherència en l'evolució de l'hàbitat, indicaven l'existència d'una primera construcció de planta quadrangular. Es tractaria d'una masia tradicional, construïda a partir de tres naus paral·leles entre elles i perpendiculars a la façana principal. Aquesta primera masia es podria datar dels segles XVI o XVII. Un cop abandonada, part de l'estructura de la casa va ser aprofitada per a una nova ocupació. Es tracta d'una masia de planta quadrangular dividida, en principi, en dos espais perpendiculars a la façana. Ambdós espais es comuniquen entre ells a través de les portes obertes en la façana oest de la primera casa. Sobre la meitat oest d'aquesta casa es desenvolupa una segona planta. La planta inferior està fonamentalment dedicada a l'activitat econòmica, així doncs, es troben cups, dipòsits i premses. L'alçada de la primera planta està marcada pels encaixos de l'embigat. La coberta es trobaria a una alçada aproximada de 3,40 metres i es tractaria d'una coberta a dues aigües. La planta superior, a la que s'accediria a través d'una escala, estaria dedicada més a funcions d'hàbitat. En un moment posterior, es va produir una reconversió en dos ambients independents. La circulació entre ambdós espais s'anul·la i es tapien portes i finestres. A finals del segle XIX es realitza una important destrucció que comporta la colmatació definitiva de tot el conjunt subterrani. Les noves necessitats constructives obliguen a anivellar tot el solar i en els punts on el terreny natural es troba rebaixat es troba la runa procedent de les estructures anteriors, inclosa la de la destrucció dels mateixos cups. Aquest nou hàbitat donarà lloc a una disposició de cases de planta rectangular alineades respecte del carrer de la Rectoria Vella, orientades longitudinalment de nord a sud. És en aquest moment quan es van reomplir els cups i l'accés a la gruta, així com les sitges de les quals no es pot assegurar la data de la seva construcció, tot i que sembla probable que funcionessin amb la Rectoria Vella. CC.AA.

Història

El carrer de la Rectoria Vella correspon a una antiga alineació de les primeres cases del nucli de Castellbisbal, quan aquest es desenvolupava en sentit est-oest, perpendicular a la trama urbana principal actual. Aquesta antiga alineació està en relació amb la xarxa viària medieval i, possiblement, també la romana. Els anys 2001-2002, amb motiu de la construcció del Polígon Residencial Eixample del Casc, es realitzà una prospecció arqueològica en el solar que ocupa el sector nord - oest de l'illa urbana limitada pel carrer de la Rectoria Vella i l'actual avinguda de Pau Casals. La intervenció arqueològica consistí en la realització del seguiment i control arqueològic dels treballs de desmunt i moviment de terres a les parcel·les 2,3a, 3b, 4 i 5 del polígon residencial Eixample del Casc, la documentació i seguiment de l'enderroc de l'edifici de Cal Paulero al carrer de la Rectoria Vella, i l'excavació arqueològica de les estructures subterrànies a la parcel·la 3b. Les restes localitzades van ser identificades com la Rectoria Vella. En aquest sentit, cal dir que a Castellbisbal es documenten dues esglésies anteriors a l'actual, una cap a la segona meitat del segle XI i una altra que es va consagrar cap al 1167. Tenint en compte el nom del carrer i la proximitat de la casa de Can Cases de l'Església, tot apunta a que la Rectoria Vella es trobés en aquest solar. A més, també se sap que per a la construcció de l'actual església s'aprofità el material provinent de l'enderroc de l'antic temple, cosa que explica l'important arrasament que pateix tot el solar i el fet que només hagin perdurat les estructures construïdes en el terreny natural (les sitges, els cups i la fresquera). La documentació conservada als fons parroquials deixa entreveure com la primera rectoria de Castellbisbal es trobà ubicada a tocar de l'església de Sant Vicenç del Castell. Amb tot, una visita pastoral del 1508, donava referència explicant que l'antiga rectoria ubicada a tocar de l'Església del Castell - es trobava massa lluny de l'església parroquial i es va optar per la construcció d'una nova. Es va trobar per la construcció els fonaments d'una casa molt antiga al costat de l'església. La visita pastoral del 1555 comenta que és construïda des de fa poc. Cal pensar que aquest edifici va ser aixecat a l'indret conegut com La Rectoria

Vella, a les afores del poble. Un document posterior la situava al lloc conegut com el Sarral prop d'en Pi, a la vora del camí que va a la casa de Can Galí. RUIZ (1998: 68)

Bibliografia

DEL FRESNO, P. (2001-2002) Memòria intervenció arqueològica parcel·les 2, 3a, 3b, 4 i 5 Polígon Residencial Eixample del Casc, 2001-2002

